

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417010001
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2017:5417010001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Dolný Kubín zložený z predsedu senátu JUDr. Rastislava Stieranku a z prísediacich Viktória Laurinčíkovej a Petra Kollárika na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.05.2017 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Obžalovaný

N. X., nar. XX.XX.XXXX v S. Y., trvale bytom S. Y., Ul. M. R. č. XXXX/XX

je vinný, že

1. dňa 25.10.2015 okolo 19:00 hod v samoobslužnej predajni TESCO v Dolnom Kubíne zobral fľašu vodky zn. Finlandia Blackcurrant s objemom 0,7 l, s ktorou následne prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia a pred zasahujúcimi členmi SBS ušiel z predajne von aj s takto odcudzenou fľašou, čím spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., IČO: 31 321 828 škodu vo výške 15,99 € a takto konal hoci rozhodnutím Okresného úradu Dolný Kubín č. PK-68/2015 zo dňa 21.04.2015, ktorý sa stal právoplatným dňa 12.05.2015, mu bola za priestupok proti majetku uložená pokuta vo výške 20,- €

2. dňa 02.10.2015 okolo 23:00 hod. v Dolnom Kubíne na Bystereckej ulici pred budovou OR PZ kopol do pravého spätného zrkadla motorového vozidla zn. Fiat Linea, ev. č. NO-XXXBO, ktoré tým rozbil, a následne v ten istý deň okolo 23:40 hod. v Dolnom Kubíne na Ul. M. Hattalu pri bytovom dome súpisné č. XXXX odtrhol na tom istom vozidle ľavé spätné zrkadlo a hodil ho do čelného skla vozidla, ktoré tým rozbil a spôsobil preliačinu na streche vozidla, a zároveň kopol do zadného ľavého blatníka tohto vozidla, ktorý tým preliačil, čím spôsobil majiteľovi vozidla VB LEASING SK, s.r.o., IČO: 31 378 528 škodu vo výške 1.006,- €

3. dňa 12.03.2016 okolo 05:00 hod. v Dolnom Kubíne, v uličke vedúcej od parkoviska za penziónom Marína smerom na Hviezdoslavovo námestie, zaútočil na I. I., nar. XX.XX.XXXX tak, že obomi rukami do neho strčil a následne ho udieral päťami do hlavy a celého tela, a keď I. I. spadol na zem, vzal obžalovaný prázdnu sklenenú fľašu v objeme 0,7 l a touto ho udrel dvakrát do zadnej časti hlavy, v dôsledku čoho sa fľaša rozbila, a následne obžalovaný bodol črepom z rozbitej fľaše I. I. do pravého ramena a pravou rukou, na ktorej už mal navlečenú kovovú násadu zv. boxer, ho udieral po celom tele, až kým k nim neprišiel G. H., nar. XX.XX.XXXX, čím obžalovaný spôsobil I. I. zlomeninu nosových kostí bez posunu kostných úlomkov, viaceré tržné rany v oblasti záhlavia, bodnú ranu v oblasti ramena, viacpočetné odreniny kože na tvári, na krku vpravo, na chrbte ľavej ruky, na zadnej časti hrudníka a na kolenách s adekvátnou dĺžkou práceneschopnosti a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 14 dní, avšak podľa odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia mohlo takýmto konaním kedykoľvek dôjsť ku vzniku otrasu mozgu ťažkého stupňa, ku zlomenine lebečných kostí, k pomliaždeniu mozgového tkaniva alebo ku krvácaniu do vnútra lebky, pričom by išlo o zranenia ťažkého charakteru, ktoré by si vyžiadali dobu liečenia, práceneschopnosti a obmedzenia v obvyklom spôsobe života viac ako 42 dní,

teda

v bode 1.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý

v bode 2.

- poškodil cudziu vec a spôsobil tak malú škodu na cudzom majetku

v bode 3.

- konal v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu takého činu nedošlo, hoci jeho konanie k dokonaniu tohto činu bezprostredne smerovalo

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal

v bode 1.

- prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2, písm. f) Tr. zák.

v bode 2.

- pokračovací prečin „Poškodzovanie cudzej veci“ podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

v bode 3.

- zločin „Ublíženie na zdraví“ podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

- prečin „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,

a za to mu súd ukladá

podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal voči obžalovanému dňa 04.01.2017 obžalobu pre tri skutky uvedené vo výroku rozsudku.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.05.2017 a dňa 04.05.2017 vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l. 193) ohľadom skutku č. 1 v zhode s prípravným konaním (č.l. 23 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016) priznal, že v predmetný deň naozaj zobral v Tesco zo samoobslužného regálu fľašu vodky, pričom s ňou šiel k samoobslužným pokladniam. Následne sa však rozhodol, že fľašu vráti späť do regálu, ale v tej istej chvíli ho začal naháňať zamestnanec SBS, a preto z predajne vybehol von aj s fľašou. Svoje konanie nevedel vysvetliť, pričom tvrdil, že bol v tom čase triezvy. Ohľadom skutku č. 2 obžalovaný v zhode s prípravným konaním (č.l. 23 vyšetrov. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016) uviedol, že v ten deň sa viezol s kamarátom F. I. v taxíku zo sídliska H. pred obchodný dom TESCO v Dolnom Kubíne. Priznal, že za vykonanú jazdu odmietol zaplatiť, pretože taxikár nemal počas jazdy zapnutý taxameter. Kvôli tomu ich taxikár proti ich vôli odviezol až pred budovu polície, kde z auta obžalovaný aj svedok I. vystúpili. Ešte v ten večer stretol tohto taxikára pred pohostinstvom na sídlisku H., kde sa medzi sebou „naťahovali“. Taxikárovo vozidlo však pritom nijako nepoškodil ani do neho nekopal.

Ohľadom skutku č. 3 obžalovaný v prípravnom konaní (č.l. 13 vyš. spisu č. ORP-202/1-VYS-DK-2016) uviedol, že súhlasí s tým, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Priznal, že zbil poškodeného I. I., lebo sa obával, že poškodený ho napadne ako prvý, keďže tento ho už dlhšie v Dolnom Kubíne vyhľadával a rozširoval, že ho chce napadnúť. Preto ho radšej obžalovaný napadol prvý. Na hlavnom pojednávaní (č.l. 193) obžalovaný tvrdil, že poškodeného síce udrel sklenenou fľašou po hlave tak, že sa fľaša rozbila, ale nepichol ho skleneným črepom do ramena. V závere bitky si síce natiahol na ruku kovový boxer, ale neudieral ním poškodeného. Doplnil, že v bitke voči poškodenému pokračoval, pretože ten odmietal akceptovať jeho tvrdenia a neustále sa vzpierať. Napokon ho nechal ležať na zemi a z miesta odišiel. Po prečítaní jeho zápisnice z prípravného konania obžalovaný stále tvrdil, že poškodeného nepichol skleneným črepom, ani ho neudieral kovovým boxerom, avšak zistený rozpor nevedel vysvetliť. Napokon pripustil možnosť, že poškodeného udieral aj kovovým boxerom.

Svedok U. Y. ako zástupca firmy Tesco Stores SR, a.s. na hlavnom pojednávaní (č.l. 194) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 27 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016), kedy ohľadom skutku č. 1 uviedol, že zamestnanec SBS ho dodatočne informoval o vykonanom zákroku voči zákazníkovi, ktorý sa snažil ukradnúť fľašu alkoholu zn. Finlandia v hodnote 15,99 €. Fľaša bola poškodená, keďže páchatel násilím odstránil pevný kód na hrdle fľaše.

Svedok N. C. v prípravnom konaní (č.l. 36 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016) ohľadom skutku č. 1 potvrdil, že ako zamestnanec SBS v predajni Tesco v Dolnom Kubíne zbadal na kamerovom zázname muža, ktorý zobral z regálu fľašu alkoholu a následne prešiel bez platenia cez samoobslužné pokladne.

Preto rýchlo zatelefonoval kolegovi, ktorý mal službu pri vstupných dverách do predajne, aby sa na toho muža zamerl. Keď ho zlodej zbadal, chcel sa vrátiť späť do predajne, avšak tam už zbadal prichádzajúceho svedka C., pred ktorým obžalovaný začal utekať, až napokon vybehol z predajne aj s ukradnutou fľašou. Napokon sa im podarilo zlodeja zadržať pred predajňou za pomoci okoloidúcej osoby. Svedok N. N. v prípravnom konaní (č.l. 42 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-16) v zhode so svedkom C. ohľadom skutku č. 1 potvrdil, že v ten deň sa snažil na pokyn kolegu zadržať muža vychádzajúceho z predajne kvôli údajnej krádeži alkoholu. Tento muž sa snažil pred nimi utiecť a vybehol z predajne von aj s ukradnutou fľašou, ktorou sa ho pokúsil napadnúť. Napokon obžalovaného chytili pred predajňou na parkovisku.

Svedok M. Y. na hlavnom pojednávaní (č.l. 194) vypovedal ohľadom skutku č. 2 zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 38 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-16). Potvrdil, že ako taxikár viezol obžalovaného a jeho kamaráta, pričom obžalovaný mu po vykonaní jazdy odmietol zaplatiť s tým, že chcel pokladničný blok. Keď mu ho svedok vystavil a odovzdal, naďalej obžalovaný odmietal za vykonanú jazdu zaplatiť. Preto obžalovaného aj s kamarátom odviezol pred budovu polície v Dolnom Kubíne. Tam obžalovaný z auta vystúpil a zámerne kopol do spätného zrkadla na spolujazdcovej strane, ktoré tým rozbil. Vzápätí obžalovaný z miesta odišiel a v čase, keď policajti dokumentovali škodu na vozidle, sa tam už nenachádzal. Ešte v ten istý večer sa s ním obžalovaný telefonicky skontaktoval a zavolať ho pred miestne pohostinstvo na sídlisku H. s tým, že mu chce nahradiť spôsobenú škodu. Po príchode na miesto obžalovaný počas rozhovoru so svedkom odtrhol spätné zrkadlo na tom istom vozidle na strane vodiča. V tej chvíli už svedok chcel z miesta odísť, avšak obžalovaný zodvihol odtrhnuté spätné zrkadlo a hodil ho do vozidla, čím poškodil čelné sklo aj strechu vozidla. Vzápätí sa obžalovaný rozbehol za vozidlom a kopol do ľavého zadného blatníka, ktorý tým pokrčil.

Svedok F. I. (č.l. 40 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016) ohľadom skutku č. 2 potvrdil, že sa viezol s obžalovaným taxikom, pričom následne obžalovaný odmietal za jazdu zaplatiť, pretože mu taxikár nedal pokladničný blok. Preto ich taxikár bez ich súhlasu zaviezol pred budovu polície, kde obaja z auta vystúpili. Obžalovaný zostal ešte na mieste a hádal sa s taxikárom, ale svedok už na nich nevidel, len ich počul, keďže kráčal z miesta preč. V ten istý večer sa obžalovaný s tým istým taxikárom opäť stretol pred pohostinstvom na sídlisku H. a spolu sa rozprávali. Svedok však nevedel opísať ich konanie, keďže v tom čase už kráčal z miesta preč smerom domov.

Svedkyňa S. S. v prípravnom konaní (č.l. 32 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-16) ohľadom skutku č. 2 uviedla, že poškodením vozidla taxislužby bola spôsobená škoda majiteľovi vozidla spoločnosti VB Leasing SK, s.r.o. vo výške 1.005,74 €, pričom táto škoda bola majiteľovi nahradená poistným plnením od spoločnosti KOOPERATIVA.

Poškodený I. I. na hlavnom pojednávaní (č.l. 195) vypovedal ohľadom skutku č. 3 zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 20 vyš. spisu č. ORP-202/1-VYS-DK-2016), kedy uviedol, že predmetnú noc stretol neďaleko Hviezdoslavovho námestia v Dolnom Kubíne obžalovaného, ktorý mu začal nadávať a následne ho začal aj biť. Keď poškodený spadol na zem, obžalovaný ho začal sklenenou fľašou udierať po hlave. Udrel ho asi dvakrát, kým sa fľaša nerozbila. Následne ho obžalovaný niečím ostrým bodol a potom ho bil pästou, na ktorej mal natiahnutý tzv. kovový boxer. Počas bitky ho nikto nebránil, až po chvíli prišiel G. H., ktorý obžalovanému dohovoral, aby ho prestal biť. Poškodený následne šiel priamo na lekárske ošetrenie. Poškodený poprel tvrdenia obžalovaného o jeho predchádzajúcej snahe napadnúť ho.

Svedok S. F. v prípravnom konaní (č.l. 24 vyš. spisu č. ORP-202/1-VYS-DK-2016) ohľadom skutku č. 3 potvrdil, že v tú noc šiel spolu s poškodeným I. I. do ďalšej krčmy, keď stretli oprotiidúceho obžalovaného, ktorý začal biť poškodeného I. Svedok však s tou bitkou nechcel mať nič spoločné a preto ušiel do blízkej herne. Keď po chvíli vyšiel von, bitka medzi nimi stále pokračovala. Poškodený na neho volal, aby mu aspoň privolať na pomoc G. H., ktorý bol na blízkom námestí. Svedok ho teda vyhľadal a poslal poškodenému na pomoc, ale svedok F. sa už na miesto nevrátil.

Svedok G. H. (č.l. 29 vyš. spisu č. ORP-202/1-VYS-DK-2016) ohľadom skutku č. 3 potvrdil, že v predmetnú noc k nemu na Hviezdoslavovo námestie v Dolnom Kubíne pribehol svedok F., ktorý ho požiadal, aby išiel rýchlo pomôcť poškodenému I.. Keď svedok H. prišiel na miesto, videl poškodeného, ako leží na zemi, zatiaľ čo obžalovaný nad ním čupí a udiera ho do hlavy boxerom nasadeným na ruke. Po jeho príchode ho obžalovaný prestal biť a z miesta odišiel. Následne svedok poškodeného odprevadil na lekárske ošetrenie.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Z pokladničného dokladu (č.l. 59 vyšetr. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016) je preukázaná hodnota odcudzeného tovaru z predajne Tesco.

Zo zvukových záznamov prehraných podľa nosiča CD z prílohovej obálky vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016 je preukázané oznámenie svedka Y. o činnosti obžalovaného ohľadom skutku č. 2 na tiesňovú policajnú linku. Z pripojeného spisu Okresného úradu Dolný Kubín č. PK-21/2016 je preukázané, že obžalovaný spáchal priestupok proti majetku tým, že dňa 02.10.2015 odmietol svedkovi Y. zaplatiť za poskytnutú taxislužbu a za to mu bola uložená pokuta.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu, vrátane pripojenej fotodokumentácie (č.l. 50-58 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016) mal súd preukázaný rozsah poškodení motorového vozidla ohľadom skutku č. 2. Z odborného vyjadrenia (č.l. 60-68 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016) je preukázaná výška spôsobenej škody na motorovom vozidle využívaného na taxislužbu sumou 1.006,- €. Zo správy poisťovne (č.l. 69-70 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-16) je preukázané, že výška nákladov na opravu vozidla v nezmluvnom servise bola 1.005,74 €. Zo správy leasingovej spoločnosti (č.l. 9 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016), mal súd preukázané, že držiteľom vozidla bola LaS Reality, a.s.

Z lekárskeho správ a potvrdení, vrátane fotodokumentácie tela poškodeného (č.l. 45-54 vyš. spisu č. ORP-202/1-VYS-DK-16) má súd preukázaný rozsah utŕžených zranení poškodeného, ktoré boli ošetrené dňa 12.03.2016 včas ráno.

Odborným vyjadrením (č.l. 35-44 vyš. spisu č. ORP-202/1-VYS-DK-2016) je preukázaný rozsah zranení poškodeného v zhode s jeho opisom vo výroku rozsudku. Znalec o. i. uviedol, že pôsobením priameho tupého násillia na oblasť hlavy takýmto spôsobom (úderý sklenenou fľašou, kovovým boxerom) mohlo dôjsť k otrasu mozgu ťažkého stupňa, zlomenine lebečných kostí a k pomliaždeniu mozgového tkaniva, vrátane vnútrolebečného krvácania. Išlo by pritom o zranenia ťažkého charakteru, ktoré by vyžadovali dobu liečenia viac ako 42 dní, pričom spôsob liečby by zrejme vyžadoval aj operačné riešenie a bol by náročný. Následne znalec MUDr. N. vo svojej výpovedi (č.l. 14 vyš. spisu č. ORP-202/1-VYS-DK-2016) potvrdil závery odborného vyjadrenia.

Zo správ o povesti obžalovaného (č.l. 172-190), vrátane pripojených spisov Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 3T/18/2003, sp. zn. 3T/35/2004 a sp. zn. 4T/28/2006, je preukázané, že obžalovaný v minulosti spáchal viaceré trestné činy.

Z rozhodnutia Okresného úradu Dolný Kubín (č.l. 72 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016) vyplýva, že obžalovaný ukradol fľašu alkoholu aj v januári 2015, za čo mu bola uložená pokuta.

Z lustrácie v registri priestupkov (č.l. 90-110 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016, 187-189) je preukázané, že obžalovaný je evidovaný ako páchatel množstva rôznych priestupkov.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalované skutky sa stali, sú trestnými činmi a spáchal ich obžalovaný, ktorý je za ich spáchanie trestne zodpovedný.

Ohľadom skutku č. 1 súd vychádzal z vyjadrení priamych (očitých) svedkov, ktorí ako zasahujúci členovia SBS v predajni TESCO za pomoci kamerovej techniky odhalili konanie obžalovaného. Jeho nelogické konanie, kedy najskôr prešiel s ukradnutou fľašou cez samoobslužnú pokladničnú zónu bez zaplattenia (v tej chvíli bol trestný čin krádež dokonaný) a vzápätí sa rozhodol fľašu vrátiť, nijako neobstojí. Odhliadnuc od toho, že podľa zhodného vyjadrenia oboch zasahujúcich svedkov, tak obžalovaný činil pod ťarchou blížiaceho sa ich zákroku, je potrebné uviesť, že ani prípadné spontánne rozhodnutie zlodēja vrátiť už ukradnutú vec samo o sebe nezbavuje tohto trestnoprávnej zodpovednosti. Ustanovenia o účinnej ľútosti sa na tento trestný čin nevzťahujú. Napokon je potrebné poznamenať, že obhajoba obžalovaného neobstojí aj preto, že neexistoval žiadny rozumný dôvod, prečo pred zákrokom členov SBS utekal aj s ukradnutou fľašou namiesto toho, aby ju zanechal hocikde v predajni.

Takéto konanie obžalovaného možno spoľahlivo právne kvalifikovať ako prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., keďže obžalovaný už tak v minulosti konal, pričom bol za také konanie postihnutý pokutou v priestupkovom konaní (č.l. 72 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016).

Ohľadom skutku č. 2 súd vychádzal z výpovede svedka Y. ktorého vyjadrenia majúce logickú súvislosť sú podložené zvukovým záznamom o bezprostrednom a spontánnom volaní o pomoc na tiesňovej linke Policajného zboru SR. Okrem toho sú jeho vyjadrenia podporené ohliadkou vozidla krátko po čine, kde sú zdokumentované následky poškodenia motorového vozidla. Obžalovaný sám priznal kontakt s týmto svedkom a ním užívaným vozidlom v danom čase a mieste. Rovnako kontakt medzi nimi potvrdil aj svedok I..

Takéto konanie obžalovaného možno právne kvalifikovať ako prečin „Poškodzovanie cudzej veci“ podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný takto konal úmyselne v snahe poškodiť cudzie motorové vozidlo. Išlo o jeho úmyselnú reakciu na predchádzajúci konflikt s taxikárom (rozh. KS ZA sp. zn. 1To/20/2014 - Jtk-1/15). Výška spôsobenej škody je spoľahlivo preukázaná odborným vyjadrením.

Spáchanie skutku č. 3 je spoľahlivo preukázané opisom priebehu bitky zo strany jej priamych účastníkov (obžalovaný, poškodený I.), kedy obžalovaný ani nijako nepopieral najzávažnejšiu časť jeho cieleného útoku voči poškodenému (opakované údery sklenenou fľašou smerované do hlavy poškodeného), pričom napokon pripustil aj údery kovovým boxerom. Obžalovaný pritom od takého útoku neupustil dobrovoľne, ale až v dôsledku rozbitia fľaše.

Obaja svedkovia (F., H.) potvrdili, že v čase ich sledovania prebiehajúcej bitky mal obžalovaný jednoznačnú prevahu nad poškodeným. Ak sa teda obžalovaný bránil argumentáciou o tzv. preventívnom útoku voči poškodenému v snahe zabrániť očakávanému útoku z jeho strany, je nepochybné, že takáto obhajoba neobstojí. Obžalovanému nič nebránilo po počiatočnom (preventívnom) napadnutí poškodeného upustiť od ďalšieho konania.

Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že takéto konanie obžalovaného nepochybne smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodeného. Vzhľadom na povahu veci použitej na útok voči poškodenému (pevná sklenená fľaša) a zvolené miesto útoku na tele poškodeného (lebka) je nepochybné, že obžalovaný bol minimálne uzrozumený s tým, že takým konaním môže spôsobiť poškodenému vážnu ujmu na jeho zdraví. Len zhodou okolností k takému následku napokon nedošlo (rozbitie sklenenej fľaše, príchod svedka H.).

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri skúmaní ich existencie pritom vychádzal zo zásady, že na takú okolnosť možno prihliadať len vtedy, ak jej existenciu možno konštatovať pri všetkých zbiehajúcich trestných činoch (rozh. KS ZA sp.zn. 1To/17/2011 - č. Jtk-7/11).

Na strane obžalovaného možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca okolnosť. Oproti tomu bola zistená existencia priťažujúcej okolnosti, keďže obžalovaný v minulosti už bol odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.).

Obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.), ale kvôli tejto skutočnosti je mu ukladaný úhrnný trest zvýšený v zmysle asperačnej zásady. Okolnosť, ktorá je dôvodom na zvýšenie trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., nemožno zároveň hodnotiť ako priťažujúcu podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pretože by tak došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti a tým aj k duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby (rozh. KS ZA sp. zn. 1To/50/2010 - Jtk č. 13/10-III.). Tento záver platí aj po úprave (zmiernení) pravidiel ukladania trestov podľa asperačnej zásady (rozh. KS ZA sp. zn. 1To/1/2014 - Jtk č. 4/14).

Napriek prevažujúcemu pomeru priťažujúcich okolností (0 : 1) však súd neupravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona za najprísnejší zo zbiehajúcich trestných činov (4 až 10 rokov) a nezvyšil dolnú hranicu o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Tr. zák.). V danom prípade súd totiž aplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal zločin opätovne.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4T/28/2006 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 07.06.2006 odsúdený za spáchanie zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Toto odsúdenie nie je zahladené (č.l. 172).

V dôsledku opätovného spáchania zločinu došlo k zvýšeniu dolnej hranice o jednu polovicu (§ 38 ods. 5 Tr. zák.). Zároveň však došlo k úprave trestnej sadzby aj v zmysle asperačnej zásady, keďže obžalovanému je ukladaný trest za tri úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom (§ 41 ods. 2 Tr. zák.). V dôsledku toho došlo k zvýšeniu hornej hranice o jednu tretinu. Následne už súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v medziach takto upraveného rozpätia trestnej sadzby (7 rokov až 13 rokov 4 mesiace) a uložil mu trest len vo výmere zodpovedajúcej dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby. Súd v danom prípade neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. Súbežné použitie ustanovení o zvýšení dolnej i hornej hranice trestnej sadzby je síce pre obžalovaného formálne prísnejšie, ale oproti pôvodnej právnej úprave, nejde o neprimeranú prísnosť, keďže už nie je povinnosťou súdu ukladať trest v hornej polovici takto upraveného rozpätia (§ 41 ods. 2 Tr. zák. v znení platnom do 20.12.2012).

V prípade aplikácie ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. by súd síce nepoužil ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. o zvýšení dolnej hranice o polovicu a trest by ukladal v rozpätí 4 r. až 13 r. 4 mes., ale aj naďalej by uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov bolo spravodlivým a adekvátnym trestom za jeho činy, vzhľadom na doterajšie jeho správanie sa. Takáto výmera trestu by pritom bola ešte stále v prvej polovici aj takto upravenej (miernejšej) trestnej sadzby.

Súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol spáchaním týchto zbiehajúcich trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4T/28/2006 vyplýva, že obžalovaný bol vo výkone trestu v tejto veci až do 08.04.2009, kedy bol podmienene prepustený z výkonu trestu.

O nároku poškodených na náhradu škody súd nerozhodoval, keďže žiaden z nich si riadne a včas neuplatnil takýto nárok voči obžalovanému.

Vyjadrenie zástupcu spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. v prípravnom konaní o tom, že táto spoločnosť „si bude nárokovat' škodu“ (č.l. 27 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016) nie je riadnym uplatnením nároku na náhradu škody v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por. Obdobný záver platí aj pre formuláciu budúcich nárokov zo strany zástupkyne spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group (č.l. 32-33, 69 vyš. spisu č. ORP-58/OO-DK-2016).

Poškodený Ďaďo síce ohľadom škody spôsobenej skutkom č. 3 v prípravnom konaní jasne uviedol, že si uplatňuje právo na náhradu škody (č.l. 20 vyš. spisu č. ORP-202/1-VYS-DK-2016), ale ďalej neuviedol voči komu taký nárok uplatňuje a tento nárok bližšie nešpecifikoval čo do právneho dôvodu a výšky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd na hlavnom pojednávaní (č.l. 192) v zmysle § 256 ods. 4 Tr. por. rozhodol, že nároky na náhradu škody neboli zo strany jednotlivých poškodených uplatnené riadne a včas (obdobne rozh. KS ZA sp. zn. 3To/21/2012 - Jtk-4/13).

v bode 1.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý

v bode 2.

- poškodil cudziu vec a spôsobil tak malú škodu na cudzom majetku

v bode 3.

- konal v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu takého činu nedošlo, hoci jeho konanie k dokonaniu tohto činu bezprostredne smerovalo

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech

- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.